

REVISTA VALLESANA

PERIODICO QUINCENAL

SUSCRIPCIÓN. 1'00 pesetas trimesrre
Número suelto: 15 céntimos.

REDACCIÓN: Calle Corró, 9
ADMINISTRACION: Calle Nueva, 18

Congrés social a Xauxa

(AL-LEGORÍA)

(Conclusió)

El programa de *Fé, Esperança i Caritat* cristianes, veusaquí el sistema que'ns donará i ha donat a les generacions passades la norma segura de solució perdurable de la gran qüestió. La *Fé* diu: no es el fi del home en aquest mon fruir, gosar i tenir tota mena de comoditats: el fi del home es un altre més superior i enlairat. Busqueu ¡oh mortals! primerament el regne de Deu i la seva justícia, i les demés coses temporals i necessaries per a la vida material del cos no vos mancarán pas: se vos donarán oportunament per la Providencia amb tal que vosaltres vos hi ajudeu amb el vostre treball. L'Esperança diu: aquesta vida no es la vida veritable; n'esperem una mellor que la present; i per a aconseguir aqueixa nova vida, fi ultim de la humanitat, lo mateix hi ajuden, com a medis, les riqueses que la pobresa, les comoditats com les incomoditats de la vida, el gosar com el penar, el riurer com el plorar, la salut com la malaltia. Homes: ¡amunt els vostres cors! No visqueu tan neguitosos i adelerats pels bens materials d'aquesta vida, que un dia deixareu; afanyeuse, no solsament per millorar la vostra condició de vida material, mes principalment esmerseu la vostra activitat per a acoblar tressors de virtuts i bones obres per a l'immortalitat. I la Caritat diu: Tots som germans, perque tenim un mateix Deu per Pare, Criador i Amo, un mateix Redemptor en l'ordre espiritual, un meteix últim destí. La germanor vol dir concordia i unió i adjutori entre els uns i els altres. Per lo mateix, la Caritat afegeix:—Tú ¡oh

pobre! no tens cap dret a odiar al ric, perque té més que no pas tú, a declararli guerra, a vullguerli fer mal i desposeir-lo de lo seu. Mes, tú ¡oh ric! entengues-ho be, tampoc tens dret a explotar al pobre com una máquina de treball; no tens dret a no posar un límit prudencial als teus guanys que permetin viure desaogadament a tothom de la societat. Tú ¡oh ric! si no de estreta justícia, per precepte de caritat, que també obliga, deus donar de l'abundor dels teus bens als que no tenen i no pots gastar els teus cabals pel teu egoisme no més amb un luxe refinat i sens mida, perque aixís mai te sobrarà res, per a repartir de lo teu als qui son mancats de lo necessari. Es voluntat sobirana de Deu i es llei de la historia i exigencia de la condició mateixa humana que al mon hi existeixi la desigualtat de pobres i rics, amos i treballadors, senyors i servidors, pro uns i altres se deuen considerar i tractar com a germans, puig tenen igualtat perfecta de drets en l'ordre espiritual i sobrenatural. Quan aqueixos principis rel·ligiosos i socials (acabá dient la Caritat), oblidats i no practicats avui día per una grossa majoria dels de dalt i dels de baix, tornin a informar les consciencies i els cors, la vida de familia i la vida social, alhora s'arribará a una veritable solució ferma i segura, de la gran qüestió. Mentres aixó ni s'hi, la qüestió *existirà* i restará sense solució eficás. Ni la Economia amb sos principis econòmics la resoldrà plenament, ni l'Estat amb totes ses lleis, ni'l Socialisme amb ses falagueres teories, ni l'Humanitarisme amb ses doctrines sentimentals d'altruisme i filantropía, ni la Força amb qualsevulla institució armada, ni lo Dret amb sos tribunals i principis juridics de sola justícia la resoldrán satisfactoriament, perque la qüestió social, més que una qüestió purament econòmica i jurídica, es en les

seves arrels primeres, en ses causes que la varen iniciar i continúen agreujant-la constantment en l'univers mon; es, principalment, un problema de caràcter moral i religiós, que amb les idees i afirmacions, dalt esmentades, del Evangeli cristià se podrà resoldrer be i no pas de cap altra més manera». Aquest bell parlament va fer la Caritat.

Finitos tots els discursos, s'aixecà la Justícia per a dictaminar i donar sentència i digué: «Jo he escoltat amb interès los discursos i raóns presentades de les sis Representants, aquí presents, per a resoldre eficazment lo problema social: jo are vinc o donar el meu parer arbitral de quina me sembla que te mes raó. Jo, quan vaig acompanyada i assessorada com are m'hi veieu, per la Ciència i la Virtut, soc imparcial i justa en mes sentències, sens decantarme a la dreta, ni a la esquerra, ensense deixarme portar per simpaties o antipaties: la meva missió es precisament donar a quiscú lo que sii seu segons els principis de la Veritat, de quina soc filla primogénita. Crec, doncs, sincerament que la millor solució de totes l'ha presentada la Caritat a nom de la Relligió. La raó que tinc, es aquesta: davant d'un brás malalt hi han reunits en consulta tres metges de parer diferent. L'un diu: El mal es tan greu que s'ha de tallar el braç, per a matar el mal. L'altre respón: se pot apedassar el braç fins arrivarlo a ben curar, amb remeis *externs* aplicats al meteix brás. El tercer opina: Jo crec que es ben poc lo de medicar el brás per *enfora* no més, perquè el mal ve de la sang impura e infectada i son menester remeis per *dintre* l'organisme: d'altra banda considero massa radical lo de tallar lo braç, puig resultaria pitjor lo remei que la malaltia. Vull dir amb tot aixó—continué dient la Justícia—que la malaltia social qu'avui patim, quins símptomes tothom pot ben observar; aqueixa greu malaltia no's curará sols amb un procediment radical tallant lo mal; ço es, destruint i matant als de dalt, com ho predica la Revolució, com tampoc empresonant no més, castigant durament i segant testes dels de baix. Tampoc els remeis *externs* serán prou eficaces per a destruir el mal social de que parlem. I la Força armada i l'Autoritat pública i les lleis gubernamentals i de caràcter económic no son sino remeis *externs*, medicines exteriors, per a gorir al organisme social malalt. Tenen quelcom d'eficacia, no's pot pas negar, pro es de moment i no més per a aturar la propagació del mal, porque aquest no's fassi més greu, porque el malalt experimenti quelcom d'allaugeriment en la seva dolencia. La cura veritable i eficaz del mal social deu ferse amb remeis *interns* que obrin

dintre el cap i el cor de les persones que formen els dos partits socials de la lluita, rics i pobres, obrerisme i burgesia. I aqueixes medicines d'acció interna son les *idees* i els *sentiments*: les idees per a l'intelligencia i los sentiments per a la voluntat. Filtrant al cap bones i sanes idees, religioses i socials amb una constant predicació e injectant a la voluntat els nobles sentiments que d'aquelles idees neixen per necessitat; aixó fet i alcançat, teniu *tot el cos social* ja perfectament curat; i la força pública i la llei no tindrán alhora res més a fer sino *conservar*, amb mides higiéniques de caràcter social, la salut obtinguda per l'eficacia medicinal de les idees i sentiments del Evangeli cristià. No en dupteu: l'idea es primer que'l sentiment i l'acció exterior del obrar segueix a l'idea i al sentiment, com el tró segueix al llamp: segons les idees i sentiments amagats a dintre, son gaire be sempre les obres externes d'enfora. Vull dir que si volem aturar a temps les conseqüències funestes d'aquesta lluita social de classes en l'ordre práctic dels fets, devém per necessitat inocular dintre les arteries del cos social los principis doctrinals e idees lluminoses del Evangeli de Crist relatius a la que son rics i pobres, al valer positiu de les riqueses, a la propietat i demás factors que integren el complex problema social. Si's pretenen cercar solucions fora o en contra de les doctrines cristianes, el mal no minvará, ans creixerá cada día més fins qu'arrivará un moment que'l malalt, ja desesperat, s'esbravará rabiosament destroçant tot lo que'l volta i cregui asser causa, o be de la seva desgracia *present*, o be remei, al *pervindre*, de la seva malaltia actual....»

Aixís se va conclourer lo famós Congrès social de Xauxa, enterant-se tot seguit el públic internacional, per medi de les relacions de la premsa del parer i sentència arbitrals de la Justícia.

I la gen, segons el seu pensar diferent, quiscú feia els seus comentaris, trovant encertat o desacertat el parer de la Justícia, mostrant-se uns conformes, altres no amb la seva sentència.

J. C. P.

VISIONS FANTÁSTIQUES I REALS

EL FUTUR "BOULEVARD"

Tan mateix l'ampla i llarga carretera en quiscuna banda de la qual s'aixequen les menudes cases d'aquesta industriosa vila, capital de la

rica comarca vallesana, està destinada a devenir en anys futurs, en esplèndit i magnífic *boulevard*. Vegen, sino, l'importància adquirida en poc temps, relativament, per la predita carretera. Els vells recorden quan solsament hi havien en ella quatre cases—car aleshores la plassa era el lloc principal de la població—i avui ja tenim que la carretera sobrepuja a la plassa, estant instalats en aquella la major part dels comerços de moderna fatxada i luxós interior i d'aparadors d'aire ciutadà i esplèndida il·luminació.

Sí, la carretera es el futur *boulevard*, l'espaiosa avinguda de temps a venir, de Granollers. Mes aquesta afirmació, la creença aquesta filla dels desitjos pròspers que per l'aital vila sentim, com totes, o mellor dit, com gairebé totes les coses—no totes les creences ni totes les afirmacions—ofereix desventuradament un però. I es que per a ésser el *boulevard* del pervindre, en l'actualitat la carretera ja no hauria de reservar-ne de tal més que'l record, lo qual vol dir que no deuria tenir el sol present amb lo que desapareixeria el fang fastigós que la cobreix tot l'hivern i la pols que l'embolcalla tot l'istiu. A més, les acerces en tot el seu llarg tindrien d'estar ja asfaltades i eixir-ne d'elles ombrívols arbres sense intervals que perjudiquen a la cultura, car la seva mancança dona la sensació d'haver sigut arrencats o maltractats per mans selvatgines, barbres. I esplèndidament enllumenada, ja que's la llum la vida, l'alegria, l'atractiu capdal de les vies ciutadanes.

Malgrat i la manca de tot això, qual orfenesa dissortadament degenera en vergonya popular, jo veig ja, mercés al fàcil esguardar de la fantasia, el magnífic refulgir del *boulevard*, i sento el suau lliscar dels cotxes en el pis enquitranat, i esguardo el solemne passejar dels qui tenen públic esbarjo, l'esbarjo aquell que are no troben més que anant a donar volts en l'andén de l'estació bo i esperant el correu de les sis, i m'encanto ja en els innúmers aparadors de gust exquisit, es a dir, en tots els aparadors de les botigues, doncs s'es acabat alló de que en la carretera, que's gran via ciutadana i encís del foraster i orgull de Granollers, sols hi hagin com tristes reminiscències del luxe de ciutat quatre contats *escaparates* on acudeixen cercant l'alegria de la seva il·luminació els nois que juguen pels carrers, les fembres vanitoses per a enmirallar-s'hi de reull al passar dissimuladament, per a distraure al infant qui plora les mainaderes, atrets tots, xics i grans, per l'esplèndidesa del aparador. Ara es tan esplèndida l'avinguda, que la gent hi concorre, no atreta sols per una cosa, sino que per tota ella, qui es anome-

nada amb el significatiu nom l'anunciat del qual figura arreu amb aquestos tres idiomes:

Avinguda del Ressorgiment.

Avenida del Resurgimiento.

Boulevard del Resourgement.

proclamant el gloriós deixondiment d'un poble esclau antany de les cadenes de la inercia. I la Plassa de la Corona? Oh, que formosa es en la meva visió, la Plassa de la Corona! Els carruatges ja no hi passen pel mig de la plassa: han de fer la volta per atravessar-la: i els vells plátans son verdosos, frescos, ufans, perque son ben regats, i amb les seves branques s'han teixit un ombrívol mantell sota el qual i sentats en bancs de marbre uns escolten el xerroteig de l'aucellada i altres s'ubriaguen de la perfum del fullatge... Igual es la d'en Perpinyá... i lo mateix en el Parc... i semblant en altres carrers. Empró en lo que la població se sent més orgullosa es amb la recança que la despedeixen els forasters encisats de la seva urbanisació model, qui revela l'escrupulosa administració dels seus concellers i la cultura i civisme dels seus habitants,

Heus-aquí el futur i fantasiós *boulevaad* i els mérits que conqueriria per a Granollers i granollerins. Fins aquí la visió. Are restem esperant amb paciència de fills de Job que la boja fantasia devingui en palpable realitat. Hom desitja que no siga en la setmana dels tres dijous, malauradament llunyana encara.

MIQUEL JUANOLA BENET.

Rápida ascética

Dice Bossuet que sin el amor el hombre no siente pasiones: al contrario, poned el amor y las hace nacer todas. El corazón es el símbolo del amor. Por eso, para representar el inmenso amor de Jesucristo hacia los hombres, nos lo presentan mostrando su *corazón*.

El hombre busca satisfacer dos pasiones: la del amor y gozo; mas desgraciadamente, no se preocupa si lo que ama, es digno de su amor, si lo que apetece como placer, le ennoblece. Por eso se entrega a efimeras y peligrosas diversiones porque cree con ellas poder aquietar las ansias de gozar que siente su corazón y por igual razón corre anhelante tras los amores de sugestivas bellezas humanas.

Hoy que el mundo hállase agitado por un vendaval de goces y diversiones, es preciso hacer un llamamiento a la juventud, que es la que

más siente las pasiones, para decirle con el santo obispo de Vich, Torres y Bages, que lo *amable* despierta siempre el amor de nuestro corazón; y que si lo amable no se ama, es porque no se conoce y en consecuencia, que si Jesús no es amado de los hombres, es porque desconocen su persona, sus doctrinas y el amor generoso de su corazón para con el hombre.

La juventud de nuestro siglo en vez de escuchar las amorosas insistencias de Cristo que dice «venid a Mí que soy Fuente de aguas vivas» se entrega al vicio y a la satisfacción de las más abyectas concupiscencias, que por un momento pueden satisfacer al corazón humano, más no le llenarán, ni harán feliz de verdad porque siempre resultará cierta aquella máxima de San Agustín: «Nos hiciste, Señor, para tí, y desasosegado andaré nuestro corazón hasta que descansare en Vos». Los placeres terrenos disfrutados dejan vacío, triste y con añoranzas nuestro corazón.

¡Oh juventud! que eres flor hermosa en la mañana de tu vida juvenil y te vuelves flor marchita en la tarde de tu existencia senil y quedarás reducida a polvo en la noche fría de la tumba. ¡Oh juventud apasionada! reflexiona y medita. Vuelve tus pensamientos y tus deseos y tus miradas al Amor de los amores, porque el amor del corazón de Cristo es *lux centelleante* para el entendimiento, que te mostrará la senda de la vida, y es *fuego ardiente* para satisfacer las ansias de tu corazón apasionado, deseo de amar y ser correspondido en su amor. Gira siempre en torno suyo como el girasol anda moviéndose según la dirección del sol, porque *sólo así* preservarás de la corrupción y envejecimiento tu corazón y éste, recibiendo los efluvios de aquella divina influencia, tendrá paz y bienestar y será un corazón *santo, grande y ennoblecido*.

J. JAUDALILÁN.

MUNDIALS

Noves conquestes del catolicisme. — El día 31 del últim Maig presentava la catedral de Santa Creu, de Boston (Estats Units), un espectacle conmovent. Més de 1000 convertits de totes les etats omplien els bancs de la nau central i es disposaven a rebre la confirmació de mans del Ilm. Sr. D. Josep G. Anderson, Bisbe auxiliar de l'Arxidiócesis, per ausencia del Cardenal

O'Connel que's trobava a Roma. Els convertits eren en sa majoria joves d'un i altre sexe, negres i xinos, sobrepujant el nombre dels homes al de les dones. Els novells i distingits cristians Mr. Harry Dodge i Maria Moore Avery foren padrins respectivament dels homes i de les dones.

Aquesta nova conversió tan nombrosa constitueix una verdadera pàgina de gloria per l'Església Catòlica i ens dona una prova més de la divinitat de ses doctrines.

**

Les Germanes de la Caritat. — El Comandant General de Melilla, Sr. Silvestre, ha demanat al Govern espanyol autorització per substituir l'actual personal dels hospitals per les abnegades Germanes de la Caritat. Prenguin nota d'aquest fet els anticlericals que somien amb la *laicalització* dels establiments de beneficència.

**

Heroisme del clero francès en la guerra europea. — Un detall interessant pels novells redemptors del poble que no paren de cridar contra el clericalisme, presentant-lo com a element oposat al progrés material de les nacions. Solsament a Fransa foren aprop de 40,000 els que lluitaren valerosament per la patria, i tal fou l'heroisme desplegat que un periòdic radical, diu: «Mai hauríem cregut que el clero catòlic fos tan heroic.» Una estadística fidedigna dona els següents resultats: Sacerdots morts en el camp de batalla, 3,276; condecorats amb la Legió d'Honor, 252; distingits amb la Medalla militar, 283; citacions honorífiques i honrats amb la Creu de Guerra, 7,848.

**

L'ensenyansa catòlica al Japó. — El Japó es tal vegada l'Estat aon es propaga més prodigiosament la Relligió de Jesucrist. Es veu que els suors i la sang de tants apóstols i martres com han regat aquelles terres orientals, donen fruits abundantíssims de fertilitat cristiana. En l'ensenyansa es aon més se trevallava. De les tres Universitats principals una es l'Universitat Catòlica, dirigida pels Pares Jesuïtes, admesos en el país després d'una seria deliberació dels magnats d'aquell Estat sobre l'assumpte. A l'Universitat Catòlica se formen un gran nombre d'intel·ligències de les principals famílies del Japó; i fins tres professors d'aquesta Universitat Catòlica de Tokio dicten classes de literatura i llengües estrangeres en l'Universitat Imperial, en la Escola Superior i en la Escola Militar.

**

Catòlics d'accló.—A Nova Gales del Sur (Australia), els catòlics que no figuraven com a tals en política, sino indistintament en els dos partits nacionalista i progressista, els quals exclouen en les eleccions als candidats de la nostra religió, decidiren agrupar-se en grup separat. Els resultats de la lluita foren esplèndits: de 90 diputats que formen la Cambra actual, 25 son catòlics. La capital (Sidney) està representada per quatre catòlics i un jueu i onze dels primers representen els districtes suburbians.

R. B. V.

CRONICA

Recomendamos a nuestros lectores la adquisición de la Cartilla de Instrucción para los Camilleros de la Cruz Roja, que anunciamos en su sección correspondiente, ante la persuasión que si bien su autor la dedica a los Camilleros, los conocimientos que dicha obra contiene son de gran utilidad a todas las clases sociales.

Ha fallecido el procurador de los Tribunales, D. Hermenegildo Sol y Campmajó.

Procedía del vecino pueblo de La Roca.

Empezó sus prácticas para el ejercicio de su profesión en el despacho de aquel gran luchador, generoso y espléndido, el abogado D. Claudio de Boet.

Allí le conocimos con su carácter encogido, con su ingenuidad, con sus modales de joven sorprendido al ser transplantado desde un quieto pueblecillo agrícola a una población abierta a todos los sacudimientos de un ambiente de lucha como el de aquí.

Pero estas luchas rozaron tan someramente su carácter, que, ostensiblemente, no tomó parte en ellas. Fué, pues, hombre, no de combate, sino de cultivar su hogar. A éste dedicaba su corazón, entero, sin vacilaciones.

Durante el curso de su vida acrecentó su hombría de bien, y no le abandonó la ingenuidad, y de él puede decirse, como el poeta, ni envidiado ni envidioso.

Fué regidor sin proponérselo ni desearlo, y confidencialmente manifestábanos cuanto le desagradaban las corrientes locales de la política. No eran para su temperamento tales menesteres.

Era un amigo leal, franco, sincero, honrado, sin hiel en el corazón ni en los labios, y aunque

calladamente, con energías para resistir las imposiciones. Por eso era querido.

Retornó el lunes por la noche de Barcelona, indispuerto, y en la mañana del martes, en brazos de su hijo mayor, dejó de existir sin darse cuenta. Murió como había vivido: pacíficamente.

A sus desconsolados hijos, los muy jóvenes Pepe y Antonio, les deseamos cristiana resignación y les damos el pésame.

En la fábrica de agramar cañamo quedó lesionado tan gravemente un muchacho de unos 14 años, que, trasladado a Barcelona en una clínica hubo de amputársele el brazo.

Durante la última semana la Sucursal en esta Villa de la Caja de Pensiones para la Vejez y de Ahorros ha recibido por imposiciones la cantidad de ptas. 73827'25 y ha pagado por reintegros, ptas. 29759'15 habiendo abierto 13 libretos y cuentas de ahorro nuevas.

En trabajos electorales, recorren el distrito los Sres. Torras y Montañá.

Los entusiastas y muy jóvenes escritores Miguel Joseph y Manuel Bassa han publicado una novelita, en vistoso cuaderno especial, rotulada: *Marcel i Margot*.

La distinguida esposa del bizarro Teniente Coronel del batallón de Estella ha dado a luz un niño.

Les felicitamos.

Por la tarde de la festividad de Todos los Santos dará un concierto en la Sociedad «La Alhambra» el «Orfeó Vigatá del Conservatori» y la «Banda Municipal» de Vich, bajo la dirección de su Maestro-Director, D. Benito Morató.

Se ha publicado el primer número de la revista mensual «Exportación-Importación Española». Está muy bien presentada. La dirección artística corre a cargo del joven artista D. Ismael Alsina. La portada bien entendida de color y de dibujo.

Los días 25, 26 y 27 del corriente se celebra en Zaragoza la 1.ª Asamblea Nacional de Veterinaria. El 19 en reunión general de alumnos de la Escuela de Veterinaria de Madrid, presidida por el catedrático D. Juan de Castro y Vale-

ro, Secretario de la misma, para representar a la Escuela de Veterinaria en la citada Asamblea, se nombró a cuatro alumnos, entre los cuales se cuenta el aprovechado joven hijo de esta villa, D. Salvador Pou.

Como indicamos ya en otro número, mañana se verificará la boda de la piadosa Srta. doña Carmen Cassañas y Busquets con D. Francisco Ferrer Aluart. Muchas y duraderas felicidades les deseamos.

Los esposos D. Manuel Puntas y D.ª Eulalia Comella hánse visto favorecidos por el cielo con la hermosa dádiva de una nueva niña. El miércoles próximo pasado fué llevada a las Pilas Bautismales; siendo oficiante en el acto sacramental el Rdo. Dr. D. Jacinto Comella, Fiscal del Tribunal eclesiástico de la diócesis.

Mil enhorabuenas.

La Archicofradía de Hijas de María Inmaculada y Santa Teresa de Jesús con extraordinaria solemnidad celebró en los días 15, 16 y 17 del corriente mes los piadosos cultos de triduo de preparación y fiesta tutelar. El coro de la asociación con esmerada pulcritud y notable afinación cantó en todos los actos; cooperando en el día de la fiesta principal elementos instrumentales. Predicó elocuentemente los sermones el Rdo. D. José Espinalt, Beneficiado de la Iglesia del Pino, de Barcelona.

El domingo terminados los divinos oficios procedióse públicamente al sorteo de la preciosa imagen de Santa Teresa, cuyo producto está destinado a costear algunas reformas en el altar de la Santa. Salió favorecido el n.º 772 que resultó ser poseedora del número la piadosa tere-siana Srta. Anita Dalmau.

Ya en prensa el presente número, hemos recibido una correspondencia de Mollet, relativa a la muerte y entierro de su Cura-párroco (q. e. p. d.) que será publicado en el próximo número.

COMARCALES

CORRODEMUNT

De bona memoria será per els feligresos de aquest poble del Vallés la festa celebrada per la Germandat dels Sants Metges el dia 3 del corrent, festivitat del Roser de tot lo mon. Aquesta benéfica institució en el primer any d'esser fundada, volgué obsequiar dignament als seus Patrons Sants Cosme i Damiá. A les sis del mati se celebrá ofici a Nostra Senyora del Roser cantat pel coro parro-

quial; a dos quarts d'onse, els socis de la Germandat precedits per la Banda del Batalló d'Estella sortiren del domicili del seu President cap anar a buscar les Autoritats del poble i al Sr. Rector, dirigint-se tot seguit a l'Esglesia per a celebrar l'ofici solemne, interpretant una hermosa Missa dita Banda, amb nombrosa assistència de feligresos del poble i del veïnatge, com ho demostrá l'acte de l'adoració. Després, acompanyades les Autoritats, tingué lloc la dança tradicional.

A la tarde, a dos quarts de quatre s'encaminaren novament els germans acompanyats de la Banda a l'Esglesia, aont se resá el sant Rosari, tocant dita Banda algunes denes del meteix i prenent part també en les vespres. Seguidament sortí la processó molt lluida amb assistència de tots els germans, Autoritats locals i gran gentada del poble i de fora; portant l'imatge de plata de la Verge el Sr. Rector, assistit dels Srs. Rectors veïns de Marata i Cánoves i acabant-se amb el cant dels goigs del Roser. Després, a la nit, se celebraren festes populars amb molta assistència i en mitg de franca al·legria.

Per molts anys pugui creixer aquesta institució tant beneficiosa per els pobres i, tenint vida exuberant, pugui també honrar als seus Patrons Sants Cosme i Damiá.

PREUS DEL MERCAT

21 DE OCTUBRE

Blat	41 ptas. 60 kilos
Blat de moro	22 » 60 »
Mongeta paretana	90 ptas. cuartr. ^a
» ganxet.	— »
» Catalana	78 »
» color	100 »
Llovins.	15 »
Fabas	23 »
Fabons.	28 »
Bessas	27 »
Ordi	22 »
Ous	5'25 dotsena

Imp. Cucurella : Corró, 9 : Granollers

VENTA

Se vende un altar, estilo gótico, con su correspondiente imagen de María Inmaculada. Esta mide 1 metro y 80 centímetros. Todo en buen estado de conservación.

Detalles: en la administración de este periódico.

ANUNCI

Cos de 5 per 75 metres, cens de 20 ptas., prop el pont de la carretera de Caldes.

Terra pera conrreuar a poc preu.

Raó: Josep Vallbona.—Barcelona 44.

BANCO DE GRANOLLERS

Capital: 2 MILLONES DE PESETAS

DIRECCIÓN TELEGRÁFICA: BANCO

Cuentas corrientes en moneda nacional y extranjera.—Descuento, cobro y negociación de letras sobre todas las plazas de España y del extranjero.—Préstamos sobre valores.—Aperturas de cuentas de crédito con garantía de valores de cotización corriente.—Compra-venta en las Bolsas de España de toda clase de fondos públicos y valores industriales.—Negociación, cobro y descuento de cupones y títulos amortizados.—Admisión de depósito en valores.—Cambio de monedas.

EL BANCO DA TODA CLASE DE FACILIDADES PARA LA COMPRA-VENTA DE MERCANCÍAS

J. A. Clavé, 34 ☼ GRANOLLERS ☼ Teléfono 50

Abonos químicos Importación de primeras materias. Superfosfatos minerales, amoníacos. Nitratos de sosa y sales potásicas.

FABRICACION ESPECIAL DE MATERIAS ORGÁNICAS EN CANOVELLAS

GUANO

Marca de

fábrica

VALLESA

COMPRA Y VENTA DE CEREALES Y HARINAS

AGUAS PARA ARRENDAR

LUIS SERRA Y GUARDIA

DESPACHO CENTRAL: Ricoma, 79 y 81. — SUCURSAL: Las Franquesas, Teléfono 145, — GRANOLLERS

Fábrica de terrissa de JOSEP REGAS

Carretera de Cardedeu, 22. — GRANOLLERS

En aquesta casa, además de fabricarse canals, canons i tortugues, també's fan olles, cassoles, plats, testos i altres objectes be terra cuita.

GRAN FONDA "EL UNIVERSO"

DE

CARLOS PUIGRODON

Comidas a todas horas. — Gran salón café y espléndidas habitaciones.
LIMPIEZA Y ECONOMIA

Calle Prat de la Riba, 9 y 11. — Teléfono 31. — GRANOLLERS

SABÓ

BARANGÉ

BARCELONA - GRANOLLERS - GIRONA

CUCALA Y SALA, S. A.**ALGARROBAS - CEREALES - SALVADOS**

CASA EN BARCELONA: Sicilia, 92.—Teléfono 10621 S. P.
 SUCURSALES: Granollers, Prim, 81.—Castellón, Paseo Ribalta,

EL SEGURO DE LA SALUD
 LO CONSTITUYEN SIN DISPUTA LAS

**PILDORAS
 POPE**

CONTRA

**ANEMIA · CLOROSIS
 NEURASTENIA
 PRETUBERCULOSIS
 INAPETENCIA
 Y EN LA CONVALESCENCIA**

NINGUN OTRO REMEDIO IGUALA SU EFICACIA
 CERTIFICANLO MEDICOS Y ENFERMOS

De Venta en las Farmacias y Droguerías
 Con el Menaje de los Laboratorios BARCELONA

FRANCISCO CUCURELLA
 IMPRESOR

Calle Corró, 9

GRANOLLERS

CARTILLA DE INSTRUCCIÓN

para los Camilleros de la Cruz Roja,
 Asociación Internacional, Sección Española.

2.ª EDICIÓNpor **D. Javier de Benavent y de Camon**

*****

DE VENTA: En la Redacción de este periódico; en
 la casa de su autor, calle de Montserrat, 24, en Caldas de
 Montbuy, y en la antigua librería casa Bastinos, calle de
 Pelayo, Barcelona

Los mejores **MUEBLES** los vende la

CASA POUS

Calle de José A. Clavé, 35 (Carretera). — GRANOLLERS